

Sygn. akt I C 640/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2016 roku

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Sachajczuk – Puławska

Protokolant: protokolant sądowy Daria Kamionowska

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2016 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W.

przeciwko A. W., M. M., J. M. (1) i A. M.

o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. na rzecz pozwanej A. W. kwotę 3617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. zasądza od powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. na rzecz pozwanych M. M., J. M. (1) i A. M. solidarnie kwotę 3617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 640/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 9 czerwca 2015 r. powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zwolnienie spod egzekucji samochodu osobowego marki M. (...) oraz o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych /k.4/. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że jest właścicielem samochodu osobowego marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...), VIN: (...), który jest przedmiotem postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez P. R. – Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie pod sygnaturą akt Kmp 3/15, przeciwko A. W. /k. 4 – 9/. Jednocześnie zawarto w pozwie wnioski o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie ww. postępowania egzekucyjnego do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy oraz poprzez zmianę osoby dozorca zajętego pojazdu z dłużnika D. M. na prezesa zarządu powoda K. R. oraz o ustanowienie zakazu zbywania pojazdu przez czas trwania postępowania /k. 4-9/.

Postanowieniem z dnia 9 lipca 2015 r. tut. Sąd udzielił stronie powodowej zabezpieczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie oraz wyznaczenie K. R. jako dozorca samochodu osobowego /k. 51/.

Pozwany A. W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych wraz z kosztami zastępstwa adwokackiego /k.80 /.

W uzasadnieniu powyższego wskazała, że nie jest wierzycielem w ww. postępowaniu egzekucyjnym, ale są nimi jej małoletnie dzieci, których jest przedstawicielem ustawowym i dlatego nie ma biernej legitymacji procesowej /k. 80./

Pismem procesowym z dnia 23 marca 2016 r. pełnomocnik powoda wskazał w charakterze pozwanych małoletnich M. M., J. M. (1) i A. M. /k. 89/.

W uzasadnieniu powyższego podniósł, iż błędne oznaczenie strony pozwanej w pozwie z dnia 9 czerwca 2015 r. nastąpiło w wyniku oczywistej omyłki pisarskiej, a prawidłowe określenie strony pozwanej, przeciwko której powódka wytoczyła powództwo, winno zostać dokonane w wyniku sprostowania strony pozwanej, a nie dopozwania, co wynika z załączonych do pozwu dokumentów. Ponadto wskazał, iż oznaczona jako pozwana A. W., jest oznaczona jako "pełnomocnik" małoletnich w ramach tego postępowania. Powód zwrócił uwagę na kilka istotnych jego zdaniem okoliczności sprawy, tj. że świadek D. M. oraz pozwana A. W. tworzą konkubinaty i razem opiekują się iżą na utrzymanie ich wspólnych małoletnich dzieci - dopozwanych M. M., J. M. (1) i A. M., więc brak podstaw do przyjęcia, iż istnieje jakiś dług alimentacyjny. Poza tym zaznaczył, iż D. M. jest współnikiem powodowej spółki (...) Sp. z o.o., zaś pozwanej A. W. zostało powierzony pełnienie funkcji Członka Rady Nadzorczej powoda a z powyższych tytułów osiągał znaczne dochody, a potem skonfliktował się ze Spółką w sprawach finansowych, co skutkowało licznymi sprawami sądowymi karnymi i cywilnymi w Polsce i w Niemczech. Wskazał m.in., że fakt skierowania egzekucji do przedmiotowego samochodu M., stanowiącego własność Spółki, świadczy o tym, iż celem działania pozwanej A. W. – działającej w imieniu swoich małoletnich dzieci – było utrudnienie odzyskania przedmiotowego pojazdu, współdziałając z D. M. /k. 93/. Wobec tego zdaniem powoda małoletni dopozwani winni być reprezentowani przez kuratora ustanowionego przez właściwy sąd rodzinny gdyż niniejsza sprawa stanowi spór ze Spółką, w której swoje udziały posiada ojciec dzieci, a działania jego i matki mogą narazić małoletnich na odpowiedzialność cywilną albo do szkody w ich majątku więc winna podlegać stosownej kontroli sądu opiekuńczego /k. 94/.

Postanowieniem z dnia 17 marca 2016 r. tut. Sąd wezwał do udziału w sprawie M. M., J. M. (1) i A. M. /k. 83/.

Dopozwani - M. M., J. M. (1) i A. M., reprezentowani przez matkę A. W., zastąpioną przez profesjonalnego pełnomocnika, w odpowiedzi na powyższe wniosli o oddalenie powództwa w całości z uwagi na uchybienie terminowi do jego wniesienia oraz wniosli o zwrot kosztów procesu /k. 143, k. 169/. W uzasadnieniu wskazali, że najpóźniej w dniu 11 czerwca 2015 r. strona powodowa winna wnieść powództwo o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji, bowiem na zasadzie art. 841 § 3 k.p.c. powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, a pozywając J. M. (1), M. M. i A. M. na rozprawie w dniu 17 marca 2016 r., uchybiła terminowi i powództwo winno zostać z tych przyczyn oddalone. Nadto podniósł, że powódka załączyła odpisy pozwu dla dopozwanych, które zostały przerobione gdyż jako pozwanych wskazuje J. M. (1), M. M. i A. M., którzy w pierwotnym pozwie datowanym na 9 czerwca 2015 r. nie występowali jako pozwani. Konkludując, zdaniem dopozwanych pismo winno być zwrócone, jako wniesione sprzecznie ze zobowiązaniu Sądu /k. 143 v./.

Ostatecznie strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska /protokół rozpraw k. 169/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. R. – Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie pod sygnaturą akt Kmp 3/15, prowadzi postępowanie egzekucyjne z wniosku małoletnich wierzycieli M. M., J. M. (1) i A. M., reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego A. W. przeciwko dłużnikowi D. M.. W dniu 28 kwietnia 2015r Komornik ten dokonał zajęcia ruchomości w postaci samochodu osobowego marki M. (...), o numerze rejestracyjnym (...), VIN: (...). Pojazd znajdował się wówczas w posiadaniu dłużnika. W trakcie czynności egzekucyjnych Komornik ustalił, iż

przedmiotowy pojazd jest własnością powodowej spółki. Pismem z dnia 3 maja 2015 r. ww. Komornik Sądowy zawiadomił powoda o dokonaniu powyższego zajęcia /k. 13 – 17/.

Następnie powód pismem z dnia 14 maja 2015 r., skierowanym do M. M., J. M. (1) i A. M., reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego A. W., wezwał wierzyciela do zwolnienia zajętego przedmiotu spod egzekucji pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową /k. 19/. Jednocześnie powód pismem z tego samego dnia skierowanym do Komornika Sądowego wykazał, że jest właścicielem pojazdu oraz wniósł o zmianę dozoru poprzez oddanie zajętej ruchomości pod dozór Prezesa Zarządu Spółki K. R. /k. 22 – 23/.

Pismem z dnia 26 maja 2015r Komornik Sądowy poinformował powoda, że warunkiem zwolnienia spod egzekucji jest złożenie stosownego powództwa przeciw egzekucyjnego /k. 24 – 25/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej powołane dowody z dokumentów, których autentyczność nie była przez żadną ze stron kwestionowana oraz w oparciu o zeznania świadka D. M. / k. 81 /, którego zeznania były spójne i logiczne, a dodatkowo korespondowały z przeprowadzonymi dowodami z dokumentów, a także częściowo w oparciu o dowód z przesłuchania stron. Sąd nie dał wiary twierdzeniom powoda w zakresie w jakim twierdził, że skierowanie pozwu przeciwko A. W. było omyłką pisarską. Powyższe twierdzenie nie znalazło potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym, któremu Sąd dał wiarę. Pisma przedsądowe wzywające do zwolnienia spod egzekucji doręczane były małoletnim pozwanym reprezentowanym przez A. W..

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z dyspozycją art. 841 k.p.c., środkiem merytorycznej obrony przysługującej osobie trzeciej, przed egzekucją, w której doszło do zajęcia ruchomości znajdujących się w posiadaniu osoby trzeciej, bądź które stanowią jego własność jest powództwo interwencyjne uregulowane w tym przepisie, w myśl którego osoba trzecia może żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Stosownie do art. 841 k.p.c. powództwo o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji może być skierowane tylko przeciwko wierzycielom. Bezspornym jest, że wierzycielami w ww. postępowaniu egzekucyjnym są M. M., J. M. (1) i A. M. reprezentowani przez przedstawiciela ustawowego A. W. , nie zaś pozwana A. W. /k. 13/. Fakt ten znany był również powodowej spółce, na co wskazuje przedsądowe wezwanie z dnia 14 maja 2015r . /k. 22 – 23/.

Mimo to pozew, sporządzony przez profesjonalnego pełnomocnika został skierowany przeciwko A. W., która wierzycielem nie była i nie jest. Niedopuszczalnym jest również uznanie, jak podnosi pełnomocnik powoda, że w pozwie nastąpiła omyłka pisarska. W sprawie zachodziła jedynie możliwość przekształcenia podmiotowego po stronie pozwanej w trybie art. 194 § 1 k.p.c na wniosek strony i wniosek taki został złożony przez pełnomocnika powoda do protokołu na rozprawie w dniu 17 marca 2016 r . /k. 169-170/

Jednak termin do wytoczenia powództwa jest stosunkowo krótki, bo wynosi, jedynie miesiąc i biegnie od dnia, w którym osoba trzecia faktycznie dowiedziała się o naruszeniu jej prawa zgodnie z art. 841 § 3 k.p.c chyba, że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych - co na gruncie rozpoznawanej sprawy nie występuje.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie bezspornym jest, że najpóźniej w dacie 14 maja 2015r . (to jest w dniu, kiedy powód skierował do pozwanej wezwanie przed sądowe) powódka posiadała rzeczywistą (faktyczną) wiedzę o naruszeniu jej prawa /k. 22 – 23/. Zatem, wytoczenie powództwa przeciwko małoletnim wierzycielom dopiero w dniu 17 marca 2016r oznacza, że miesięczny termin z art. 841 § 3 k.p.c. upłynął bezskutecznie w dniu 15 czerwca 2015r (art. 112 k.c.), w związku z czym powództwo także w stosunku do nich zasługuje na oddalenie.

Termin z art. 841 § 3 k.p.c. jest terminem prawa materialnego i nie podlega przywróceniu. Uchybienie temu terminowi skutkuje oddaleniem powództwa bez potrzeby oceny jego merytorycznej zasadności. (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2007r, V CSK 275/07, LEX nr 677785). Jednak w orzecznictwie nie budzi wątpliwości okoliczność,

iż jest to termin prawa materialnego o charakterze prekluzyjnym, nie podlegający przywróceniu (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2007r, III CZP 57/07). Niezachowanie terminu zawitego z art. 841 § 3 k.p.c. jest samoistną podstawą do oddalenia powództwa. Roszczenie ekscydencyjne ma bowiem charakter terminowy i wygasa po upływie miesiąca od daty powzięcia wiadomości o naruszeniu prawa. Uchybienie temu terminowi skutkuje oddaleniem powództwa bez potrzeby oceny jego merytorycznej zasadności/ vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 22 grudnia 2015r, sygn. akt V A Ca 262/15 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 17 kwietnia 2013r, sygn. akt I A Ca 79/13.

Uchybienie terminowi miesięcznemu jest nieprzywracane a sąd bada jego spełnienie z urzędu, w wypadku stwierdzenia, że powództwo zostało wniesione po terminie wydaje orzeczenie o jego oddaleniu.

W konsekwencji wnioski o powoda o uwzględnienie zarzutu nieważności czynności prawnej, w postaci złożenia w formie aktu notarialnego (rep. A numer (...)) oświadczeń przez Pana D. M. o dobrowolnym poddaniu się egzekucji z dnia 03 kwietnia 2015r i uznaniu wiarygodności alimentacyjnych, z uwagi pozornie przedmiotowej czynności prawnej oraz o uwzględnienie zarzuty nadużycia praw podmiotowych przez pozwaną A. W., poprzez niezwolnienie zajętego pojazdu stanowiącego własność Spółki spod egzekucji pozostają bez rozpoznania. Podobnie okoliczności faktyczne przytoczone przez powoda nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Co zaś tyczy się wniosków powoda o zwrócenie się do właściwego dla dopozwanych sądu rodzinnego, o wyznaczenie dla nich kuratora, który reprezentował ich będzie w ramach niniejszego postępowania sądowe oraz o złożenie wniosku do właściwego dla małoletnich dopozwanych sądu opiekuńczego oraz o wyrażenie zgody na uznanie powództwa wytoczonego w niniejszej sprawie bądź zawarcie ugody na mocy, której samochód stanowiący przedmiot niniejszego postępowania, zostanie zwolniony spod egzekucji to są bezprzedmiotowe i pozostają w sprzeczności z wnioskami samego powoda, który wskazywał A. W. jako przedstawiciela ustawowego małoletnich M. M., J. M. (1) i A. M..

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. Powodowa spółka przegrała spór i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu obciążają ją koszty przeciwnika procesowego, które ograniczają się w tej sprawie do kosztów zastępstwa procesowego pozwanej A. W. oraz poniesionych przez przedstawiciela ustawowego małoletnich pozwanych, który był zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika. Okoliczność, że reprezentantem był ten sam pełnomocnik nie ma tu znaczenia. Zatem należało zgodnie z taksą adwokacką zasądzić od powodowej spółki na rzecz pozwanej i osobno na rzecz dopozwanych solidarnie (współuczestnictwo materialne) tytułem zwrot kosztów poniesionego wynagrodzenia dla ustanowionych przez nich pełnomocników.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie powołanych przepisów orzekł jak w sentencji.

Sygn. akt I C 640/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2016 roku

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Sachajczuk – Puławska

Protokolant: protokolant sądowy Daria Kamionowska

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2016 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W.

przeciwko A. W., M. M., J. M. (1) i A. M.

o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. na rzecz pozwanej A. W. kwotę 3617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. zasądza od powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. na rzecz pozwanych M. M., J. M. (1) i A. M. solidarnie kwotę 3617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 640/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 9 czerwca 2015 r. powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zwolnienie spod egzekucji samochodu osobowego marki M. (...) oraz o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych /k.4/. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że jest właścicielem samochodu osobowego marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...), VIN: (...), który jest przedmiotem postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez P. R. – Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie pod sygnaturą akt Kmp 3/15, przeciwko A. W. /k. 4 – 9/. Jednocześnie zawarto w pozwie wnioski o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie ww. postępowania egzekucyjnego do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy oraz poprzez zmianę osoby dozorca zajętego pojazdu z dłużnika D. M. na prezesa zarządu powoda K. R. oraz o ustanowienie zakazu zbywania pojazdu przez czas trwania postępowania /k. 4-9/.

Postanowieniem z dnia 9 lipca 2015 r. tut. Sąd udzielił stronie powodowej zabezpieczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie oraz wyznaczenie K. R. jako dozorca samochodu osobowego /k. 51/.

Pozwany A. W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych wraz z kosztami zastępstwa adwokackiego /k.80 /.

W uzasadnieniu powyższego wskazała, że nie jest wierzycielem w ww. postępowaniu egzekucyjnym, ale są nimi jej małoletnie dzieci, których jest przedstawicielem ustawowym i dlatego nie ma biernej legitymacji procesowej /k. 80./

Pismem procesowym z dnia 23 marca 2016 r. pełnomocnik powoda wskazał w charakterze pozwanych małoletnich M. M., J. M. (1) i A. M. /k. 89/.

W uzasadnieniu powyższego podniósł, iż błędne oznaczenie strony pozwanej w pozwie z dnia 9 czerwca 2015 r. nastąpiło w wyniku oczywistej omyłki pisarskiej, a prawidłowe określenie strony pozwanej, przeciwko której powódka wytoczyła powództwo, winno zostać dokonane w wyniku sprostowania strony pozwanej, a nie dopozwania, co wynika z załączonych do pozwu dokumentów. Ponadto wskazał, iż oznaczona jako pozwana A. W., jest oznaczona jako "pełnomocnik" małoletnich w ramach tego postępowania. Powód zwrócił uwagę na kilka istotnych jego zdaniem okoliczności sprawy, tj. że świadek D. M. oraz pozwana A. W. tworzą konkubinaty i razem opiekują się i lożą na utrzymanie ich wspólnych małoletnich dzieci - dopozwanych M. M., J. M. (1) i A. M., więc brak podstaw do przyjęcia, iż istnieje jakiś dług alimentacyjny. Poza tym zaznaczył, iż D. M. jest współnikiem powodowej spółki (...) Sp. z o.o., zaś pozwanej A. W. zostało powierzone pełnienie funkcji Członka Rady Nadzorczej powoda a z powyższych tytułów

osiągali znaczne dochody, a potem skonfliktowali się ze Spółką w sprawach finansowych, co skutkowało licznymi sprawami sądowymi karnymi i cywilnymi w Polsce i w Niemczech. Wskazał m.in., że fakt skierowania egzekucji do przedmiotowego samochodu M., stanowiącego własność Spółki, świadczy o tym, iż celem działania pozwanej A. W. – działającej w imieniu swoich małoletnich dzieci – było utrudnienie odzyskania przedmiotowego pojazdu, współdziałając z D. M. /k. 93/. Wobec tego zdaniem powoda małoletni dopozwani winni być reprezentowani przez kuratora ustanowionego przez właściwy sąd rodzinny gdyż niniejsza sprawa stanowi spór ze Spółką, w której swoje udziały posiada ojciec dzieci, a działania jego i matki mogą narazić małoletnich na odpowiedzialność cywilną albo do szkody w ich majątku więc winna podlegać stosownej kontroli sądu opiekuńczego /k. 94/.

Postanowieniem z dnia 17 marca 2016 r. tut. Sąd wezwał do udziału w sprawie M. M., J. M. (1) i A. M. /k. 83/.

Dopozwani - M. M., J. M. (1) i A. M., reprezentowani przez matkę A. W., zastąpioną przez profesjonalnego pełnomocnika, w odpowiedzi na powyższe wniosli o oddalenie powództwa w całości z uwagi na uchybienie terminowi do jego wniesienia oraz wniosli o zwrot kosztów procesu /k. 143, k. 169/. W uzasadnieniu wskazali, że najpóźniej w dniu 11 czerwca 2015 r. strona powodowa winna wnieść powództwo o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji, bowiem na zasadzie art. 841 § 3 k.p.c. powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, a pozyskując J. M. (1), M. M. i A. M. na rozprawie w dniu 17 marca 2016 r., uchybiła terminowi i powództwo winno zostać z tych przyczyn oddalone. Nadto podniósł, że powódka załączyła odpisy pozwu dla dopozwanych, które zostały przerobione gdyż jako pozwanych wskazuje J. M. (1), M. M. i A. M., którzy w pierwotnym pozwie datowanym na 9 czerwca 2015 r. nie występowali jako pozwani. Konkludując, zdaniem dopozwanych pismo winno być zwrócone, jako wniesione sprzecznie ze zobowiązaniu Sądu /k. 143 v./.

Ostatecznie strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska /protokół rozpraw k. 169/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. R. – Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie pod sygnaturą akt Kmp 3/15, prowadzi postępowanie egzekucyjne z wniosku małoletnich wierzycieli M. M., J. M. (1) i A. M., reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego A. W. przeciwko dłużnikowi D. M.. W dniu 28 kwietnia 2015r Komornik ten dokonał zajęcia ruchomości w postaci samochodu osobowego marki M. (...), o numerze rejestracyjnym (...), VIN: (...). Pojazd znajdował się wówczas w posiadaniu dłużnika. W trakcie czynności egzekucyjnych Komornik ustalił, iż przedmiotowy pojazd jest własnością powodowej spółki. Pismem z dnia 3 maja 2015 r. ww. Komornik Sądowy zawiadomił powoda o dokonaniu powyższego zajęcia /k. 13 – 17/.

Następnie powód pismem z dnia 14 maja 2015 r., skierowanym do M. M., J. M. (1) i A. M., reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego A. W., wezwał wierzyciela do zwolnienia zajętego przedmiotu spod egzekucji pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową /k. 19/. Jednocześnie powód pismem z tego samego dnia skierowanym do Komornika Sądowego wykazał, że jest właścicielem pojazdu oraz wniósł o zmianę dozoru poprzez oddanie zajętej ruchomości pod dozór Prezesa Zarządu Spółki K. R. /k. 22 – 23/.

Pismem z dnia 26 maja 2015r Komornik Sądowy poinformował powoda, że warunkiem zwolnienia spod egzekucji jest złożenie stosownego powództwa przeciw egzekucyjnego /k. 24 – 25/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej powołane dowody z dokumentów, których autentyczność nie była przez żadną ze stron kwestionowana oraz w oparciu o zeznania świadka D. M. / k. 81 /, którego zeznania były spójne i logiczne, a dodatkowo korespondowały z przeprowadzonymi dowodami z dokumentów, a także częściowo w oparciu o dowód z przesłuchania stron. Sąd nie dał wiary twierdzeniom powoda w zakresie w jakim twierdził, że skierowanie pozwu przeciwko A. W. było omyłką pisarską. Powyższe twierdzenie nie znalazło potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym, któremu Sąd dał wiarę. Pisma przedsądowe wzywające do zwolnienia spod egzekucji doręczane były małoletnim pozwany reprezentowanym przez A. W..

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z dyspozycją art. 841 k.p.c., środkiem merytorycznej obrony przysługującej osobie trzeciej, przed egzekucją, w której doszło do zajęcia ruchomości znajdujących się w posiadaniu osoby trzeciej, bądź które stanowią jego własność jest powództwo interwencyjne uregulowane w tym przepisie, w myśl którego osoba trzecia może żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Stosownie do art. 841 k.p.c. powództwo o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji może być skierowane tylko przeciwko wierzycielom. Bezspornym jest, że wierzycielami w ww. postępowaniu egzekucyjnym są M. M., J. M. (1) i A. M. reprezentowani przez przedstawiciela ustawowego A. W. , nie zaś pozwana A. W. /k. 13/. Fakt ten znany był również powodowej spółce, na co wskazuje prezsądowe wezwanie z dnia 14 maja 2015r . /k. 22 – 23/.

Mimo to pozew, sporządzony przez profesjonalnego pełnomocnika został skierowany przeciwko A. W., która wierzycielem nie była i nie jest. Niedopuszczalnym jest również uznanie, jak podnosi pełnomocnik powoda, że w pozwie nastąpiła omyłka pisarska. W sprawie zachodziła jedynie możliwość przekształcenia podmiotowego po stronie pozwanej w trybie art. 194 § 1 k.p.c na wniosek strony i wniosek taki został złożony przez pełnomocnika powoda do protokołu na rozprawie w dniu 17 marca 2016 r . /k. 169-170/

Jednak termin do wytoczenia powództwa jest stosunkowo krótki, bo wynosi, jedynie miesiąc i biegnie od dnia, w którym osoba trzecia faktycznie dowiedziała się o naruszeniu jej prawa zgodnie z art. 841 § 3 k.p.c chyba, że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych - co na gruncie rozpoznawanej sprawy nie występuje.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie bezspornym jest, że najpóźniej w dacie 14 maja 2015r . (to jest w dniu, kiedy powód skierował do pozwanej wezwanie przed sądowe) powódka posiadała rzeczywistą (faktyczną) wiedzę o naruszeniu jej prawa /k. 22 – 23/. Zatem, wytoczenie powództwa przeciwko małoletnim wierzycielom dopiero w dniu 17 marca 2016r oznacza, że miesięczny termin z art. 841 § 3 k.p.c. upłynął bezskutecznie w dniu 15 czerwca 2015r (art. 112 k.c.), w związku z czym powództwo także w stosunku do nich zasługuje na oddalenie.

Termin z art. 841 § 3 k.p.c. jest terminem prawa materialnego i nie podlega przywróceniu. Uchybienie temu terminowi skutkuje oddaleniem powództwa bez potrzeby oceny jego merytorycznej zasadności. (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2007r, V CSK 275/07, LEX nr 677785). Jednak w orzecznictwie nie budzi wątpliwości okoliczność, iż jest to termin prawa materialnego o charakterze prekluzyjnym, nie podlegający przywróceniu (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2007r , III CZP 57/07). Niezachowanie terminu zawitego z art. 841 § 3 k.p.c. jest samoistną podstawą do oddalenia powództwa. Roszczenie ekscydencyjne ma bowiem charakter terminowy i wygasa po upływie miesiąca od daty powzięcia wiadomości o naruszeniu prawa. Uchybienie temu terminowi skutkuje oddaleniem powództwa bez potrzeby oceny jego merytorycznej zasadności/ vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 22 grudnia 2015r, sygn. akt V A Ca 262/15 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 17 kwietnia 2013r, sygn. akt I ACa 79/13.

Uchybienie terminowi miesięcznemu jest nieprzywracane a sąd bada jego spełnienie z urzędu, w wypadku stwierdzenia, że powództwo zostało wniesione po terminie wydaje orzeczenie o jego oddaleniu.

W konsekwencji wnioski o powoda o uwzględnienie zarzutu nieważności czynności prawnej, w postaci złożenia w formie aktu notarialnego (rep. A numer (...)) oświadczeń przez Pana D. M. o dobrowolnym poddaniu się egzekucji z dnia 03 kwietnia 2015r i uznaniu wierzytelności alimentacyjnych, z uwagi pozornie przedmiotowej czynności prawnej oraz o uwzględnienie zarzuty nadużycia praw podmiotowych przez pozwaną A. W., poprzez niezwolnienie zajętego pojazdu stanowiącego własność Spółki spod egzekucji pozostają bez rozpoznania. Podobnie okoliczności faktyczne przytoczone przez powoda nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Co zaś tyczy się wniosków powoda o zwrócenie się do właściwego dla dopozwanych sądu rodzinnego, o wyznaczenie dla nich kuratora, który reprezentował ich będzie w ramach niniejszego postępowania sądowe oraz o złożenie wniosku do właściwego dla małoletnich dopozwanych sądu opiekuńczego oraz o wyrażenie zgody na uznanie powództwa

wytoczonego w niniejszej sprawie bądź zawarcie ugody na mocy, której samochód stanowiący przedmiot niniejszego postępowania, zostanie zwolniony spod egzekucji to są bezprzedmiotowe i pozostają w sprzeczności z wnioskami samego powoda , który wskazywał A. W. jako przedstawiciela ustawowego małoletnich M. M., J. M. (1) i A. M..

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. Powodowa spółka przegrała spór i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu obciążają ją koszty przeciwnika procesowego, które ograniczają się w tej sprawie do kosztów zastępstwa procesowego pozwanej A. W. oraz poniesionych przez przedstawiciela ustawowego małoletnich pozwanych, który był zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika. Okoliczność, że reprezentantem był ten sam pełnomocnik nie ma tu znaczenia. Zatem należało zgodnie z taksą adwokacką zasądzić od powodowej spółki na rzecz pozwanej i osobno na rzecz dopozwanych solidarnie (współuczestnictwo materialne) tytułem zwrot kosztów poniesionego wynagrodzenia dla ustanowionych przez nich pełnomocników.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie powołanych przepisów orzekł jak w sentencji.